

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-173/11

**Football Dataco Ltd in drugi
proti
Sportradar GmbHç
in
Sportradar AG**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division))

„Direktiva 96/9/ES — Pravno varstvo baz podatkov — Člen 7 — Pravica sui generis — Baza podatkov o tekočih tekmah nogometnega prvenstva — Pojem ‚ponovna uporaba‘ — Kraj ponovne uporabe“

Povzetek – Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. oktobra 2012

- Približevanje zakonodaj — Pravno varstvo baz podatkov — Direktiva 96/9 — Pravica izdelovalca baze podatkov, da prepreči neupravičeno jemanje izvlečkov in/ali ponovno uporabo celotne vsebine te baze podatkov ali njenega bistvenega dela (pravica sui generis) — Pojem ponovna uporaba*
(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/9, člen 7(2)(b))
- Približevanje zakonodaj — Pravno varstvo baz podatkov — Direktiva 96/9 — Cilj*
(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/9)
- Približevanje zakonodaj — Pravno varstvo baz podatkov — Direktiva 96/9 — Pravica izdelovalca baze podatkov, da prepreči neupravičeno jemanje izvlečkov in/ali ponovno uporabo celotne vsebine te baze podatkov ali njenega bistvenega dela (pravica sui generis) — Obseg — Zgolj dostopnost spletnega mesta — Izključitev*
(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/9, člen 7)
- Približevanje zakonodaj — Pravno varstvo baz podatkov — Direktiva 96/9 — Pojem ponovne uporabe vsebine baze podatkov — Obseg — Podatki, preneseni iz baze podatkov, ki je zaščitena s pravico sui generis, in preko spletnega strežnika v državi članici poslani na računalnik osebe v drugi državi članici — Vključitev — Pogoji — Namen nasloviti javnost te druge države članice — Merila presoje — Presoja nacionalnega sodišča*
(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/9, člen 7)

5. *Približevanje zakonodaj — Pravno varstvo baz podatkov — Direktiva 96/9 — Pravica izdelovalca baze podatkov, da prepreči neupravičeno jemanje izvlečkov in/ali ponovno uporabo celotne vsebine te baze podatkov ali njenega bistvenega dela (pravica sui generis) — Kraj ponovne uporabe je ozemlje države članice, kjer je spletni strežnik — Nedopustnost*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/9, člen 7)

1. Glej besedilo te sodbe.

(Glej točke od 20 do 22.)

2. Namen Direktive 96/9 o pravnem varstvu baz podatkov ni vzpostavitev enotnega pravnega varstva s pravico *sui generis* na ravni Unije. Cilj te direktive je, da se s približevanjem nacionalnih zakonodaj odpravijo razlike med temi zakonodajami na področju pravnega varstva baz podatkov, ki ogrožajo delovanje notranjega trga, prost pretok blaga in storitev v Uniji ter razvoj informacijskega trga v njej. Navedena direktiva zato od vseh držav članic zahteva, da v svoji nacionalni zakonodaji določijo varstvo baz podatkov s pravico *sui generis*.

V tem okviru je varstvo s pravico *sui generis*, kot ga določa zakonodaja države članice, načeloma omejeno na ozemlje te države članice, tako da ga upravičenec lahko uveljavlja le v primeru nedovoljenih dejanj ponovne uporabe, ki so bila storjena na tem ozemlju.

(Glej točke od 24 do 27.)

3. Zgolj to, da je spletno mesto, ki vsebuje bazo podatkov, ki je varovana s pravico *sui generis* na podlagi Direktive 96/9 o pravnem varstvu baz podatkov, dostopno na zadevnem nacionalnem ozemlju, ne zadošča za ugotovitev, da je upravitelj tega spletnega mesta storil dejanje ponovne uporabe, za katero se uporablja nacionalno pravo tega ozemlja. Če bi bilo namreč zgolj na podlagi te dostopnosti mogoče ugotoviti, da gre za ponovno uporabo, bi se za spletna mesta in podatke, ki so kljub dokazom, da so namenjeni osebam zunaj ozemlja zadevne države članice, vendarle tehnično dostopni na tem ozemlju, neupravičeno uporabilo pravo tega ozemlja, ki ureja zadevno področje.

(Glej točki 36 in 37.)

4. Člen 7 Direktive 96/9/ES o pravnem varstvu baz podatkov je treba razlagati tako, da je to, da pravna oseba preko spletnega strežnika v državi članici A pošlje podatke, ki jih je pred tem prenesla iz baze podatkov, zaščitene s pravico *sui generis* na podlagi te direktive, na računalnik druge osebe, ki ima prebivališče v državi članici B, na njeno zahtevo zaradi njihovega shranjevanja v pomnilniku tega računalnika in prikaza na njegovem zaslonu, dejanje „ponovne uporabe“ navedenih podatkov s strani osebe, ki jih je poslala. Ugotoviti je treba, da je bilo to dejanje opravljeno vsaj v državi članici B, če obstajajo indici, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da je bila ciljna skupina storilca dejanja javnost te države članice, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

Tak indic je lahko okoliščina, da so na navedenem strežniku med drugim podatki o športnih tekmah iz druge države članice, kar kaže na to, da so dejanja pošiljanja posledica namena nasloviti javnost te druge države članice, in to, da je ta družba s pogodbo dodelila pravico do dostopa do svojega strežnika družbam, ki ponujajo storitve stav, katerih ciljna skupina je navedena javnost. Nazadnje okoliščina, da so podatki, ki jih navedena družba daje na splet, dostopni spletnim uporabnikom iz druge države članice, ki so stranke teh družb, v njihovem maternem jeziku, ki je drugačen od jezika, ki se običajno uporablja v državah članicah, iz katerih ta družba opravlja dejavnosti, lahko odvisno od primera, podkrepi indice za dokazovanje, da je ciljna skupina zlasti javnost druge države članice.

(Glej točke od 40 do 42 in 47 ter izrek.)

5. Teze, da je treba šteti, da je dejanje „ponovne uporabe“ v smislu člena 7 Direktive 96/9 o pravnem varstvu baz podatkov vedno storjeno izključno na ozemlju države članice, kjer je spletni strežnik, iz katerega so poslani zadevni podatki, ni mogoče sprejeti. Poleg tega, da je včasih težko jasno določiti kraj takega strežnika, bi taka teza namreč pomenila, da bi se gospodarski subjekt, ki brez soglasja avtorja baze podatkov, ki je zaščiten s pravico *sui generis* na podlagi prava države članice, na spletu ponovno uporabi vsebino te baze podatkov, pri čemer je ciljna skupina te uporabe javnost te države članice, izognil uporabi nacionalnega prava zgolj zato, ker je njegov strežnik zunaj ozemlja te države članice.

(Glej točki 44 in 45.)